

5097 29. Marts 1894: 3. Beh. af Lov. om Afgift af personlige Apoteker. 5098

Underændringsforslag af Bajer:

3) I Ændringsforslag Nr. 1 ændres i 8de—9de Linie „erlægge“ til: „udrede“

4) I Nr. 2 ændres i 4de Linie „erlægges“ til: „udredes“.

Af Frederiksen og N. S. Jensen:

5) I Slutningen af Lovforslagets § 4 tilføjes:

„Denne Lov gælder til 1ste April 1895“.

Ændrings- og Underændringsforslagene tilligemed de Paragraffer, hvortil de vare stillede, samt Lovforslaget som Helhed jattes til Forhandling under et.

Justitsministeren (Melleman):

Jeg skal tillade mig nogle faa Bemærkninger i Anledning af de Ændringsforslag, som jeg har tilladt mig at stille, og som, som de Herre vil se, ere tiltraadte af Udvalgets Flertal. Det er ikke meget, jeg her behøver at sige til Oplysning om disse Ændringsforslag, thi de ere kun en Udførelse af de Tanker, jeg tillod mig at fremsætte ved Sagens 2den Behandling, altsaa en Udførelse af den Tanke, at man for i Aar ikke indlader sig paa at fastsætte nogen bestemt Takst for den her omhandlede Afgift, men udflyder dette Spørgsmaal til næste Samling, hvor der da bliver Tid og formentlig ogsaa vil kunne tilvejebringes det fornødne statistiske Materiale, som udfordres, for med Kundskab til alle vedkommende Forhold, at fastslaa en saadan Takst. Det vil derfor ses, at jeg har tilladt mig at foreslaa, at Afgiften foreløbig bestemmes af Justitsministeren, men at nærværende Lov i næste Samling skal fremlægges til Revision, og endvidere, at dersom der saa kommer en lovbestemt Takst ud af Lovens Revision, saa vil de Afgifter, der maatte blive paalagte i Mellemtiden, blive rettede efter den ny Takst. Altsaa, fastsættelsen vil ske med det Forbehold, at den paagældende maa finde sig i den Bestemmelse, som ved den endelige Lov maatte blive fastsat i Stedet for den af Ministeriet foreløbig bestemte Afgift. Det forekommer mig, at man paa den Maade er sikret, og

at der ikke fra Rigsdagens Synspunkt kan være nogen fornustig eller berettiget Indvending imod det. Jeg skal blot hertil sige, at for saa vidt som man har ment, at Ministeriet godt kunde uden Hjemmel i nogen ny Lov paalægge de personlige Apoteker, som maatte blive ledige i Aarets Løb, en Afgift, saa er det vel sandt, men den Afgift, som saa blev erlagt i Henhold til en saadan Bestemmelse, maatte sikkert gaa ind i Statskassen uden videre. Det er altsaa nærmest for at have Hjemmel til at oprette det særlige Fond, at en Lov er nødvendig. Men for Resten kan jeg ikke tilbageholde den Bemærkning, at naar det fra Regeringens Side ønskes at søge Rigsdagens Lovhjemmel til en saadan Foranstaltning, saa synes det mig, at det i ethvert Tilfælde ser højt besynderligt ud, om man her vil skyde det tilbage og sige: Nej, vi ville hellere have, at Regeringen skal gøre det paa egen Haand.

Ordføreren (M. Nielsen): Som det vil være ærede Medlemmer bekendt, har Udvalgets store Flertal sluttet sig til de Ændringsforslag, der ere fremkomne fra Justitsministerens Side, og det har man gjort ud fra den Betragtning, som blev antydet ogsaa af mig ved dette Lovforslags 2den Behandling, at man ikke var tilstrækkelig klar paa, om de Tal, man havde foreslaaet i sine Ændringsforslag, vilde passe akkurat. Der kom jo end yderligere fra den højtærede Justitsminister Ytringer frem om, at man mulig kunde gaa lidt lavere ned og kunde paalægge Stat allerede ved en mindre Bruttoomsætning end den, man havde foreslaaet, de 10,000 Kr. Det var jo en yderligere Grund til ikke at fastholde de Tal, man havde foreslaaet, og jeg ser ikke, at der risikeres det mindste ved at følge dette Ændringsforslag; Loven skal jo saa efter Forslaget forelægges til Revision i Rigsdagssamlingen 1894—95, og der antydes jo ogsaa i § 2, at der saa mulig vil fremkomme en lovbestemt Takst, og at de Apotekerbevillinger, som have faaet paalagt Skat i Mellemtiden, saa maa gaa ind under den takstmæssige Beskatning. Det er Grunden til, at Udvalgets store Flertal er gaadet med til Ændringsforslagene, og jeg tillader mig at anbefale det høje Ting at vedtage Lovforslaget med disse Ændringer. Jeg vil